

Kroniek 62

26 februari 2016

Beste Vrienden,

De maand februari is bijna om, en mijn Kroniek is nog niet de deur uit. Daar moet ik nog gauw wat aan doen, anders loopt de tijd met me weg. Ik heb trouwens hard genoeg geprobeerd om met de tijd mee te lopen. Men heeft mij hier namelijk een nieuwe woning aangewezen, in een ander gebouw. Dat betekende dat al mijn talloze dingetjes per kruiwagen van het ene huis naar het andere vervoerd moesten worden. Ik had een prima kruiwagenier, maar als hij de wagen in mijn oude woning volpakte moest ik er wel bij zijn om te zeggen wat hij moest opladen; en wanneer hij in mijn nieuwe woning aankwam moest ik er weer bij zijn om te zeggen waar het spul neergezet moest worden. Na drie intensieve dagen was de klus geklaard. Ik ben blij met mijn nieuwe woning. Een klein beetje krapper, maar eigenlijk betekent dit dat ik nu als een piloot dichterbij alle dingen zit die bediend moeten worden. Wel ben ik eindeloos aan het zoeken waar alles gebleven is.

Er is nog iets dat me druk maakt. In de maand mei viert onze Mill Hill Missie-organisatie zijn 150-jarig jubileum. Voor die gelegenheid heb ik twee jaar geleden al een musical geschreven over een van onze missionarissen. Het gaat over de Amerikaan John Kaiser die in aanvaring kwam met de overheid vanwege de vluchtelingen na het stammengeweld van 2008; en daarna pakte hij hooggeplaatste regeringsmensen aan die meisjes verkracht hadden. Dat heeft hij met de dood moeten bekopen. Daar gaat de musical over. 40 Acteurs zijn er voor het drama, en een dozijn dansers die twaalf dansen doen en 16 zangers die 12 speciaal gecomponeerde chorussen zingen. Iedere groep oefent drie maal per week; ik wil daar vaak bij zijn om de druk op de ketel te houden; en ik moet aldoor met geld op tafel komen om het reizen en de tijd van de deelnemers te vergoeden. Vandaag ben ik achter de zaal aan gegaan. We mikken op twee uitvoeringen: een op vrijdag 20 mei voor genodigden, en een op zondag 22 mei voor de jeugd van Kisumu. Het kan een spectaculair succes worden, maar ook een spectaculaire mislukking. Spannend dus. We hebben een nieuw regionaal bestuur voor Oost Afrika, maar dat zijn nieuwe plaatselijke mensen, en die zijn waarschijnlijk bang voor dergelijke ondernemingen, en drukken zich het liefste.

De overgebleven tijd moet ik besteden aan andere komende gebeurtenissen. Daar is het bezoek van Nederlandse vrienden zoals dat twee jaar geleden plaats heeft gevonden: een indringende kennismaking met de plaatselijke mensen, een deelname aan enkele projecten van Pandipieri en het lopen van de 40 MM mars. De datums zijn: binnenkomen vanaf maandag 27 juni en eindigen tot maandag 11 juli, met de 40 MM wandeling op zaterdag 2 juli. Tot nu toe hebben zich 12 mensen opgegeven. Mochten jullie plotseling ontdekken dat jullie toch eigenlijk graag aan zo'n uniek bezoek mee zouden willen doen, geef je dan zonder dralen alsnog op. Ofwel bij Jaap Meester of bij mij.

Nog wat korte berichten. Ger Mooij heeft besloten om in de maand juni voor goed naar Nederland terug te gaan.

Benta, een van de dochters van Kizito, heeft vorige week bij een loterij een miljoen shilling gewonnen, ofwel 10 000 Euro. Het zal me benieuwen wat ze er mee gaat doen. Op de eerste plaats moet ze al 200 000 shilling afdragen aan de belasting.

Toen ik nog op de pastorie van St. Joseph woonde had ik op de veranda spreuken opgehangen. Een daarvan was: STELEN WERKT BEST ZOLANG IEDEREEN HET MAAR DOET. De toepasselijkheid hiervan wordt ons dezer dagen duidelijk. Het is uitgelekt dat regeringsmensen meer dan zeven miljoen Euro achterovergedrukt hebben; maar het is moeilijk om er wat aan te doen, want iedereen die er een zaak van wil maken heeft zelf wat op zijn kerfstok. De algemene opinie is dan ook dat het met een sisser af zal lopen.

In de krant las ik tot twee keer toe dat meer Kenianen toegang hebben tot een telefoon dan tot een toilet. Ik zie het verband tussen die twee trouwens niet.

Heel veel groeten en tot een volgende keer.

Hans